

бира се, че те не могли да узнаят нищо било с добро, било с зло, тжй като болния поради голяма слабост падал често в безсжзнение.

Извжнредната комисия произнесла и за Левски смжртна присжда чрез обесване. Като му сжобщили присждата, Левски сжбрал слабите си сили, привлекжл се до тжмничния зид и ударил няколко пжти главата си о стената, подир което сжвжршено паднал в безчувственост.

На бесилката. — На 6/19 февруари 1873 г. Левски бил натоварен на една кола, обиколена с силна пеша и конна войска, и откаран при бесилката, на която бил обесен Общи (на сжщото място, дете сега е паметника на апостола). Присжтстаували властите. Двама цигани го дигнали от колата и окачили на вжжето, колкото да изпжлнят присждата, защото явно било, че бившия дякон, велия патриот и апостол от болки, от ударите и от душевни терзания изгасвал безвжзвратно . . .

Вжрху гжрдите му се развявала окачена табличка: „главатар на бунтовниците против царщината“.

По този начин великия апостол, неустрашимия и пжргавия юнак, истинския организатор на революцията, сложил мжченическа глава пред олтаря на отечеството. Телото му било дадено на бжлгарите, които го погребали в общите гробища. Вжрху неговите кости изникна сетне свободата на Бжлгария.